e-codices

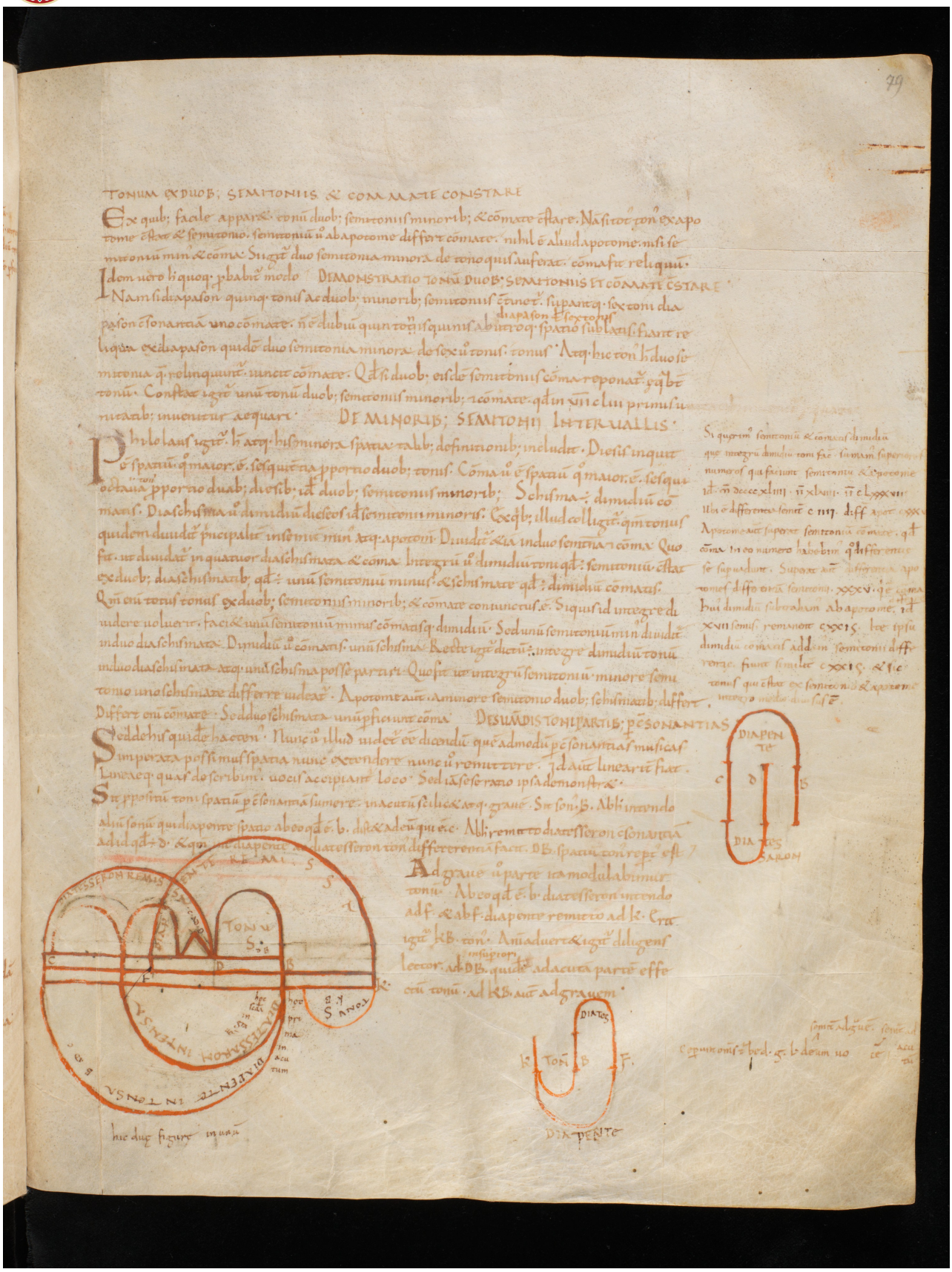

TONUM EX DUOB; SEMITONIIS & COMMATE CONSTARE

Ex quib; facile apparet. tonū duob; semitoniis minoribꝫ; & cōmate cōstare. Nā sit tonꝰ ex apotome cōstans & semitonio. semitoniū uꝰ ab apotome differt cōmate. nihil ē aliud apotome. nisi semitonii min & cōma. Sit igit duo semitonia minora de tono quis auferat. cōma fit reliquū.

Idem uero hiquoq; pbabiē modo DEMONSTRATIO TONŪ DUOB; SEMITONIIS ET CŌMATE CŌSTARE

Nam si diapason quinq; tonis & duob; minoribꝫ; semitoniis cōstet. sit parteq; sex com diapason cōsonantia uno cōmate. nō ē dubiū quin toꝰ is quinis ab inicio q; spatio sublatis fiant reliqua ex diapason quidē duo semitonia minora de sex ū tonis. tonus. Atq; hic tonꝰ h duo semitonia q; relinquunt. uncie cōmate. Qd si duob; eisdē semitoniis cōma reponat. ex hoc tonū. Constat igit unū tonū duob; semitoniis minoribꝫ; cōmate. qd in VIII elin primis unitatib; inuenitur aequari.

DE MINORIB; SEMITONII INTERUALLIS.

Ptholomaeus igit h atq; his minora spatia rat; definitionib; includit. Diesis inquit ē spatiū q maior. ē. sesquitertia pporio duob; tonis. Comaū ē spatiū q maior. ē. sesquioctaua pporio duab; diesib; id duob; semitoniis minoribꝫ; Schisma ē dimidiū cōmatis. Diaschisma uꝰ dimidiū diesεos id semitonii minoris. Exq; illud colligit. qm tonus quidem dividit principaliter in semitonia min atq; apotomē. Dividit etiā includit semitonia cōmata. Quo fit. ut dividat in quatuor diaschismata & coma. Integrū uꝰ dimidiū toni qd; semitoniū constat ex duob; diaschismatib; qd; unū semitonii minus. & schisma. qd; dimidiū cōmatis. Qm enim totus tonus ex duob; semitoniis minoribꝫ; & cōmate continetur ē. Si quis id integre dividere uoluerit. faciet unū semitoniū minus cōmatisq; dimidiū. Sed unū semitoniū min dividit in duo diaschismata. Dimidiū uꝰ cōmatis. unū schisma. Recte igit dicit. integre dimidiū tonū includi diaschismata atq; unū schisma posse partiri. Quoniā ut integrū semitoniū minore semitonio uno schismate differre uidet. Apotome aut a minore semitonio duob; schismatib; differt. Differt enim cōmate. Sed duo schismata unū efficiunt cōma.

DE SUMMIS TONI PARTIB; PĒSONANTIAS

Sed dehis quidē hactenꝰ. Nunc uꝰ illud uidet ēe dicendū quē admodū pēsonantias musicas imperata possimus spatia nunc excendere nunc uꝰ remittere. Id aut lineariter fiet. Lineaq; quas describimꝰ. uocis accipiant loco. Sed ita sese rata ipsa demonstrabit.

Sit ppositū toni spatiū pēsonantias sumere. in acutū scilicet atq; graue. Sit sonus B. Abli intendendo alius sonus qui a ponat spatio ab eo qd ē. b. dist & adeū qui ē. c. Abli remisso diatesseron cōsonantia ad id qd ē. d. & ponat spatio diapente. diatesseron cōsonantia differentem facit. DB. spatiū cōtinet ē. est.

Ad graue uꝰ parte ita modulabimur tonū. Ab eo qd ē. b. diatesseron intendendo ad f. & ab f. diapente remittendo ad k. Erit igit kB. cōsonantia. Animaduertendū diligenter lector. ad DB. quidē adacutā partē esse eum tonum. ad kB. aut ad grauem.

hic duę figurę in una

License: CC-BY-NC – Einsiedeln, Stiftsbibliothek, Codex 298(119), p. p.%2079 – Boetii geometria et musica (http://www.e-codices.ch/en/sbe/0298/p.%2079)